

Wet bestrijding ongevallen Noordzee

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	18	
Titel:	Wet bestrijding ongevallen Noordzee	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 12 maart 1992, houdende aanvullende regels met betrekking tot het voorkomen, beperken of ongedaan maken van schadelijke gevolgen van ongevallen op de Noordzee	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 12/03/1992 Datum inwerkingtreding: 01/11/1992	Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 01/11/2011.
Verantwoordelijke minister:	Minister van I&M	In het algemeen is de Minister van I&M verantwoordelijk voor de uitvoering van de Wet bestrijding ongevallen Noordzee. Een uitzondering hierop bestaat ten aanzien van Nederlandse oorlogsschepen en Nederlandse militaire luchtvaartuigen. De Minister van Defensie treft in dit geval, na overleg met onder andere de Minister van I&M, de maatregelen die zijn geboden om de schadelijke gevolgen van ongevallen met deze schepen of luchtvaartuigen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee en het aansluitende gebied daarbuiten tussen 56° N en 51°10' N, alsmede een deel van de Westerschelde	Artikel 2(2) van de Wet bepaalt dat onder de Nederlandse territoriale zee mede wordt verstaan het gedeelte van de Westerschelde, dat is gelegen tussen de territoriale zee en de lengtegraad van 3°35' O.
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • Interventieverdrag • Bonn Overeenkomst • Nota maritieme noodhulp • <i>Rampenplan voor de Noordzee 2009</i> • <i>Nota bestrijding milieubedreigende stoffen Noordzee</i> 	

<p>Uitvoerende wetgeving:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Besluit van 12 november 2009, nr. 09.003229 tot vaststelling van regels inzake de organisatie en de coördinatie van de bestrijding van schadelijke gevolgen van ongevallen op de Noordzee (Besluit Rampenplan voor de Noordzee 2009)</i> • <i>Regeling uitvoering artikel 11, tweede lid, Wet bestrijding ongevallen Noordzee</i> • <i>Regeling, houdende regels inzake de melding van ongevallen en voorvallen op zee (Regeling melding ongevallen en voorvallen op zee 2005)</i> 	<p>Gezien de aanstaande vervanging van het Rampenplan Noordzee 2009 door het Incidentbestrijdingsplan Noordzee, wordt medio 2012 een nieuw besluit tot vaststelling hiervan verwacht.</p>
<p>Trefwoorden:</p>	<p>Milieu/verontreiniging, incidenten</p>	

Essentie:

De Wet bestrijding ongevallen Noordzee implementeert het Interventieverdrag en het bijbehorend Protocol. Deze Wet schept het kader voor het bestrijden van ongevallen op de Noordzee voor de Nederlandse kust. De Wet bepaalt dat deze van toepassing is binnen de territoriale zee en het aansluitende gebied daarbuiten (voor zover gelegen tussen 56° N en 51°10' N). Daarnaast is de Wet ook van toepassing in het deel van de Westerschelde dat is gelegen tussen de territoriale zee en de lengtegraad van 3°35' O. De Wet is naast schepen ook van toepassing op installaties of elke andere zaak in drijvende of gezonken staat. Uitgesloten zijn mijnbouwinstallaties als bedoeld in artikel 1(o) van de Mijnbouwwet en installaties of schepen, die in gebruik zijn voor het opsporen of winnen van delfstoffen in het continentaal plat van derde staten.

Artikel 1 van de Wet bepaalt dat onder een ongeval verstaan wordt een aanvaring, een stranding of een ander incident met een schip bij de navigatie, dan wel een ander voorval aan boord van het schip of daarbuiten, dat materiële schade aan het schip of aan zaken aan boord daarvan veroorzaakt of dreigt te veroorzaken. Artikel 3 van de Wet bepaalt wat wordt verstaan onder schadelijke gevolgen van een ongeval.

Hoofdstuk 2 van de Wet stelt regels ten aanzien van de melding van ongevallen en van de in verband daarmee vanwege het schip genomen maatregelen. Dergelijke meldingen dienen gedaan te worden aan een door de Minister van I&M aangewezen instantie. De Wet maakt een onderscheid tussen ongevallen in de territoriale zee en daarbuiten.

Hoofdstuk 3 van de Wet heeft betrekking op de bestrijding van schadelijke gevolgen van ongevallen. De Minister van I&M kan in bepaalde gevallen, in overleg met Ministers wie het mede aangaat, aan de kapitein, de scheepseigenaar en degenen die hulp verlenen aan een schip aanwijzingen geven tot het voorkomen, beperken of ongedaan maken van de schadelijke gevolgen van het ongeval of zelf dergelijke maatregelen nemen. Ten behoeve van een goede uitvoering van de bepaalde regelen van Hoofdstuk 3 worden bij koninklijk besluit regels gesteld inzake de organisatie en de coördinatie van de bestrijding van schadelijke gevolgen van ongevallen. Dergelijke regels zijn gegeven bij het Besluit Rampenplan voor de Noordzee 2009, dat medio 2012 zal worden vervangen door een besluit tot vaststelling van het in wording zijnde Incidentbestrijdingsplan Noordzee. Het Rampenplan voor de Noordzee 2009 is opgenomen als bijlage bij het Besluit en bepaalt dat de organisatie en de coördinatie van de bestrijding van schadelijke gevolgen van ongevallen, bedoeld in artikel 11(1) van de Wet plaatsvindt overeenkomstig het Rampenplan voor de Noordzee. Het Rampenplan onderscheidt in een oplopende schaal vier categorieën incidenten, afhankelijk van de omvang van de ramp. Deze classificatie is bepalend voor de wijze van aanpak van de incidenten, in het bijzonder de verdeling van rollen en verantwoordelijkheden. De beleidsverantwoordelijkheid voor de rampen- en incidentenbestrijding op zee ligt primair bij de Minister van I&M. De beheersmatige betrokkenheid vanuit dat ministerie wordt gegarandeerd vanuit het Regionaal Beheersteam Noordzeerampen (RBN). De beleidsmatige randvoorwaarden waaronder het RBN kan handelen zijn in het Rampenplan vastgesteld. Het RBN wordt voorgezeten door de hoofdingenieur-directeur Rijkswaterstaat Noordzee en wordt aangevuld met

functionarissen van de medebetrokken departementen. De algehele coördinatie van de operationele uitvoering van de rampen- en incidentenbestrijding is opgedragen aan het Kustwachtcentrum, onder leiding van de directeur Kustwacht. Deel C van het Rampenplan bevat een overzicht van het wettelijk instrumentarium, scenario's, capaciteitsplannen en schema's. De Regeling uitvoering artikel 11, tweede lid, Wet bestrijding ongevallen Noordzee wijst de directeur Kustwacht en de ambtenaren van de in de Kustwacht samenwerkende diensten aan als ambtenaren voor de toezicht op de naleving van de aanwijzingen die kunnen worden gegeven aan de kapitein en de scheepseigenaar, alsmede de hulpverleners.

Hoofdstuk 6 van de Wet sluit buitenlandse oorlogsschepen en buitenlandse militaire luchtvaartuigen, alsmede buitenlandse schepen of buitenlandse luchtvaartuigen, die eigendom zijn van of in beheer zijn bij een Staat ten tijde dat zij uitsluitend worden gebruikt in dienst van de overheid voor andere dan handelsdoeleinden uit van het toepassingsbereik van de Wet. Tevens is de Wet slechts in beperkte mate van toepassing op Nederlandse oorlogsschepen en Nederlandse militaire luchtvaartuigen. De Minister van Defensie treft na overleg met onder andere de Minister van I&M ten aanzien van Nederlandse oorlogsschepen en Nederlandse militaire luchtvaartuigen de maatregelen die zijn geboden om de schadelijke gevolgen van ongevallen met deze schepen of luchtvaartuigen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.